

OD AKTYWNOŚCI TWÓRCZEJ DZIECKA DO JEGO PASJI

Wymóg twórczej innowacyjności w działaniu człowieka staje się aktualnie potrzebą systemów edukacyjnych. System edukacyjny nastawiony na wspomaganie rozwoju dziecka, a nie na urabianie, stwarza między innymi odpowiednie warunki do spontanicznego i twórczego działania dziecka.

Twórczość dziecka jest „potrzebą biologiczną, której zaspokojenie jest absolutną koniecznością dla optymalnego rozwoju istoty ludzkiej w okresie jej wzrostu”. Toteż w procesie edukacyjnym szczególną rolę przypisuje się aktywności własnej dziecka, czyli aktywności twórczej. Aktywność ta oparta jest na jego własnych pomysłach. Odnosi się ona nie tylko do sfery poznawczej, ale również do sposobów odczuwania i działania przez dziecko. Jednym z zasadniczych warunków aktywności dziecka jest określony sposób postrzegania przez niego świata oraz preferowanie określonego sposobu ujmowania rzeczy, zjawisk i zdarzeń. Do istotnych cech aktywności twórczej zalicza się:

- wewnętrzna motywacja;
- osobisty stosunek do wykonywanych czynności;
- odkrywanie, osiągnięcie czegoś nowego dla siebie.

Dla dziecka najistotniejszy jest proces powstawania „dzieła”, a nie wynik końcowy.

Młody twórca nie interesuje się zbyt długo własnym wytworem. Dziecko „pochlania sam proces działania twórczego, w którym znajdują ujścia jego pragnienia, fantastyczne marzenia, lęki, chęć mówienia o sobie.”

Ważne jest to, co dziecko stara się powiedzieć od siebie, co chce zakomunikować.

Każde dziecko może wyrażać siebie poprzez to, co robi. Jego aktywność jest działalnością, która nie jest wyznaczona całkowicie ani przez wewnętrzne, osobowe doświadczenie i rutynę, ani przez zewnętrzne schematy i wzory. Twórczość dziecka jest „działalnością, która idzie w nieznaną”. Jest ona pełna niepokoju, w której „splata się wiedza i bystrość spostrzegania”.

Dziecko podejmując twórcze działania dąży do tego, by czynności które wykonuje były dla niego przyjemne i wartościowe.

Zarówno w szkole, jak i w domu dorośli powinni inspirować dzieci do twórczej aktywności. Powinni starać się zrozumieć ciekawość dzieci i zadbać o jej zaspokojenie w wielu możliwych dziedzinach. Liczne badania wskazują, iż dzieci zdolne cechuje:

- ponadprzeciętny rozwój intelektu;
- sprawności językowe na wysokim poziomie;
- szybkie zapamiętywanie, prawidłowe kojarzenie i rozumowanie;
- wysoki poziom myślenia analitycznego, poszukiwanie związków przyczynowych określonych zdarzeń;
- ciekawość świata i ludzi, dar bystrej obserwacji;
- dociekliwość, stawianie dużej ilości pytań;
- umiejętność dostrzegania i rozwiązywania problemów;
- szeroki wachlarz zainteresowań, dużo wiadomości pozaszkolnych, niekiedy ukierunkowane uzdolnienia i pasje;
- bogata wyobraźnia, ciekawe, oryginalne pomysły;
- większa wrażliwość na paradoksy, komizm sytuacji lub nonsensy;
- niezależna postawa, obrona swoich poglądów i pomysłów;
- oryginalne, nietypowe rozwiązania zadań i problemów;
- skłonność do szukania informacji pozapodrecznikowych;
- porównywanie informacji uzyskanych z kilku źródeł (w tym także od nauczyciela), wartościowanie ich
- poczucie humoru.

Podczas zajęć edukacyjnych można dostrzec różnorodne zainteresowania i zdolności u dzieci (plastyczne, muzyczne, pisarskie, dziennikarskie, matematyczne, aktorskie, sportowe). Młodszy wiek szkolny to czas szybkiego rozwoju zdolności typowo intelektualnych. W kolejnych latach można dostrzec rozkwit zdolności twórczych, samodzielności i niezależności myślenia, zdolności przywódczych, organizatorskich i wielu innych. Są one bardzo ważnymi elementami edukacji i powinny być one jak najwcześniej wykrywane.

Zatem warto motywować dzieci wraz z ich rodzicami do rozwoju mniejszych lub większych talentów. Wykryty w porę i rozwijany w miarę możliwości talent dziecka, w bardzo wielu przypadkach stał się później jego zawodem czy też życiową pasją.

Szkoła, która potrafi odpowiednio motywować uczniów, rozwijać ich talenty, to prawdziwa szkoła z pasją.

Minister Edukacji Katarzyna Hall ten rok szkolny ogłosiła pod hasłem „Szkoła z pasją” – *Szkoła to nie tylko lekcje. Szkoła umożliwia również prowadzenie ciekawych działań pozalekcyjnych, współtworzonych przez organizacje pozarządowe. Jest to jeden ze sposobów wzbogacenia oferty szkoły o elementy, dzięki którym dzieci i młodzież uczą się zaangażowania, współpracy, aktywności obywatelskiej, wrażliwości na potrzeby innych, wolontariatu lub rozwijają swoje pasje i talenty.*
[/www.szkolazpasja.men.gov.pl/](http://www.szkolazpasja.men.gov.pl/)

Bibliografia:

- Gloton R., Clero C.: Twórcza aktywność dziecka, Warszawa 1988, WSiP,
Stasiakiewicz M. : Twórcza aktywność dziecka jako czynnik jego rozwoju
„Życie Szkoły” 1980, nr 10
Suchodolski B.: Działalności twórczej „Studia pedagogiczne”, Ossolineum, 1979, t.3
Stasica J.: 160 pomysłów na nauczanie zintegrowane w klasach I-III. Rozwijanie
fantazji, zainteresowań i zdolności uczniów. Zajęcia relaksujące,
Kraków 2001, Oficyna Wydawnicza „Impuls”

mgr B. Rogalska